

Rellotge de sol de matí de Can Molera

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 12 Parcel·la 11
Emplaçament Veïnat de la Vall de Ramió
Alçada: 88

Coordenades:

Latitud: 41.71695
Longitud: 2.61393
UTM Est (X): 467885
UTM Nord (Y): 4618422

Classificació

Número de fitxa 08082 - 158
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1788
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Comença a patir els estralls del temps amb la desaparició del dibuix i la policromia.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: La masia consta amb el nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 08081A012000110000BM
Fitxes associades:

[Can Molera](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Montlló Bolart
dt., 01/03/2022 - 07:28

Descripció

El rellotge de sol de matí de Can Molera, està situat a l'extrem esquerra de la planta pis de la façana principal, orientada al sud-est. És del tipus vertical declinant, emmarcat. Està realitzat damunt d'un preparat de calç, on s'hi va esgrafià el dibuix. En el marc s'hi pot observar l'any "1788" situat a la part superior, les hores, en xifres àrabs, que van de les cinc del matí a les tres de la tarda, realitzades a mà alçada, sense plantilla. A la part inferior s'hi detecten restes de policromia vermella al voltant de les 9, 10, 11, les dotze del migdia i la una de la tarda.

Presideix l'interior del quadrant un sol antropomorf amb un detall peculiar. L'autor hi va pintar la lluna en posició de quart minvant invertit, i al bell mig, s'hi pot veure la boca (dessota el naixement del gnòmon). El nas és de traç geomètric que es perllonga formant les celles. Al dessota un ulls ametllats. El gnòmon, de vareta, està collat entre el nas i la boca. Les línies horàries més llargues surten de la part inferior de l'astre solar mentre que les mitges hores són més curtes, acabades en punta de fletxa. A la part inferior de la línia solar que senyala el zenit, s'hi pot veure una creu i restes de policromia que semblen dibuixar una campaneta. La resta de dibuixos decoratius s'han perdut.

Observacions:

Aquest rellotge consta a l'inventari de la Societat Catalana de Gnomònica, amb el número de referència 5464, tot i que no hi consta l'any de realització com tampoc el rellotge de tarda que està a mà esquerra mateix (façana sud-oest).

Història

El mas surt referenciat en el fogatge de 1497.

Els llibres parroquials assenyalen l'any 1603, la mort de Damià Crosa "stan en lo mas Molera per arrendador".

L'any 1609, es produeix la defunció de "Pere Rajoler, estan en lo Forn d'en Molera".

L'any 1609 mort també Bartomeu Molera, deixant per hereu el seu fill Joan. L'any 1628 és enterrada Astàsia Molera, la seva esposa.

L'any 1641 neix i s'inscriu el bateig de Maria Molera, filla de Jaume i Maria.

Joan Molera i el seu fill Jaume, han de vendre, per execució de la cort, el Mas "Perxa d'Astor" de Gaserans al propietari de Can Mateu de Gaserans.

L'any 1663 s'inscriu l'òbit de Joan Molera amb setanta-dos anys.

L'any 1654 s'inscriu el bateig de Miquel Casanoves, fill de Joan i de Maria, masovers i habitants del Mas Molera.

L'any 1663, Bernat Boer, de trenta-dos anys és enterrat el masover del Mas Molera, que mor accidentalment d'un tret a l'esquena mentre s'enfilava en un roure del Sot dels Viviers amb l'escopeta penjada.

L'any 1668, Josep Soler i Mariana, també masovers, tenen bessones que neixen a la casa (Teresa i Àngela).

L'any 1675 també hi nasqué Maria Fàbregas, filla de Bernat i Dorotea.

L'any 1702 hi treballen Joan March i Anna, que bategen el seu fill nascut al mas.

L'any 1723 fan de masovers al mas, Joan Torras i Maria (†1729).

L'any 1744 és batejat Ramon Oller i Massó, fill d'Andreu i Rosa, habitants del Mas Molera.

L'any 1747 novament apareixen dos nous masovers, Miquel Riera i Maria Palau, i l'any següent, Josep Poch i Magdalena Cruixent, treballadors a la finca.

L'any 1726 sembla que a l'antic mas s'hi ha adossat una construcció nova on s'hi instal·len Grau Serrat i Rosa Paradell, pares de Francesc, "que habiten la Casa Nova d'en Molera".

L'any 1762, també hi ha la referència d'alguna altra caseta situada en una vinya través del bateig de Ramon Marquès i Montet, fill de Ramon i de Maria, "habitants en la casa de la vinya d'en Molera".

L'any 1793 novament un bateig de Miquel Cama i March, fill de Vicenç i de Teresa, "habitants en lo Mas Molera de Ramió".

L'any 1842 a la casa hi viuen un matrimoni masover acabat de casar, format per Andreu Garròs Gendre i Teresa Saurí Palmerola. Tindran quatre fills (Joan, Pere, Teresa i Jaume). L'esposa mor jove i el marit es casa en segones núpcies amb Maria Anna Viader i Piferrer, del qual naixeran vuit fills més (Maria, Josefa, Dolors, Francesc, Teresa, Jaume, Joan i Genoveva).

Fent un salt al cadastre de 1862, el propietari de la casa i les terres és Antoni Rovira. Declara posseir, una peça de quinze quarteres de secà, nou quartans de vinya, setze quarteres de sureda, dues-centes seixanta quarteres de bosc i seixanta d'erm. També disposa d'una altre peça amb mitja quartera de sureda, onze quarteres de bosc i sis quarteres i mitja d'erm. Té quatre parelles de bous, una mula i altre bestiar de treball que comparteix amb els masos Hivern, Talleda i el Molí de Ramió. També disposa de varis caps de ramaderia.

L'any 1889 el propietari continua essent Antoni Rovira, però també hi consten empadronats el matrimoni masover format per Pau vilà Bota i Maria Mustarós Rovira, que hi viuran amb varis dels seus germans (Tomàs Garròs Mustarós i els seus germans, Joan, Miquel, Josep i Teresa).

En els censos parroquials de 1905 a 1914 en són masovers el matrimoni format per Tomàs Garròs i Carolina Planes i els seus fills (Pere, Francesca, Josep i Miquel). A més viu amb ells el mosso Josep Gamisans.

L'any 1909, mor la Carolina, i en Tomàs Garròs es torna a casar en segones núpcies amb Mònica Iglesias, que entra a la masoveria amb els fills del seu anterior matrimoni (Carme, Maria i Trinitat Trunas Iglesias).

De 1928 a 1934 hi habiten Francesc Cantal Bosch i Carme Quer Martí amb els seus fills (Lluís, Pere, Joan, Maria, Josep, Àngel, Ramon, Joaquim, Salvador i Mercè) i el mosso, Francesc Forter.

Els anys següents, la casa canvià de propietari i la masoveria ha estat ocupada per diferents masovers.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

